

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

1 SEPTEMBRIE : ÎNCEPUTUL ANULUI BISERICESC

A toată făptura Ziditorule, Cel ce vremile și anii ai pus întru puterea Ta, binecuvântează cununa anului bunătății Tale, Doamne, păzind în pace țara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ne mântuiește pe noi.

(Troparul Indictionului, glasul al 2-lea)

RUGĂCIUNEA ÎN BISERICĂ

Sf. Ioan de
Kronstadt,
icoană

O, sfântă biserică! Ce bine, ce dulce e să se roage în tine omul! Căci unde este rugăciune înflăcărată, dacă nu între zidurile tale, înaintea prestolului dumnezeiesc și înaintea feței Celui ce șade pe dânsul? Cu adevărat, sufletul se topește de umilința rugăciunii și lacrimile curg pe față precum apa. Dulce e să te rogi pentru toată lumea.

Când stai în biserică să fii ca în cer cu Dumnezeu, fiindcă în biserică totul este ceresc... Aici rugăciunea de obște nu este pentru vreun lucru lumesc, ci pentru mântuirea sufletului, pentru iertarea de păcate, pentru sporirea în fapta bună și dăruirea nemuririi sufletelor noastre: rugăciune pentru toți. Toată grija lumescă trebuie lepădată când intrăm în biserică și stăm în ea.

Liturghia este închipuire prin oameni, prin felurite lucruri, cuvinte și fapte a nașterii, vieții, învățaturii, poruncilor, minunilor și prorociilor, pătimirilor, răstignirii pe cruce, morții învierii și înălțării la cer a începătorului credinței noastre, a Domnului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui Unul-Născut. În timpul Liturghiei, El Însuși stă de față în chip nevăzut, Însuși lucrează și săvârșește toate prin preot și prin diacon, care sunt doar uneltele lui.

(Sf. Ioan de Kronstadt, În lumea rugăciunii)